Quelle: https://manuscripta.at/?ID=8261
Copyright: Salzburg, Universitätsbibliothek

Se. de mandragora
Mandragore genera sūt
duo, masculus et fe-
mina, sed masculus
folia albidiora habet et ma-
iora, mala hz in magnitu-
dine mali maciam, utriusqz
vis una est. Ad oculorum ferno-
rem. Huius folia recentia cū res-
polenta trita oculis supposi-
ta prosunt validissime et vul-
neribus in feruore. Eadē col-
lectiones omnes qz duricias sol-
uit et spargit. Ad stigmata
corporum. Herba mandragora
septem diebus leuit insecutata
sine ulceratione deterget. Ea-
dem in sales candidos reser-
uata hanc ipsam vim mede-
di in omnibus habet. Ad ignē
sacrū. Radix eius cum aceto
trita et illinita ignē sacrū
curat. Ad morsū serpentis co-
nomine Cetir. Radix eius cū
oleo aut cū melle posita mor-
sum serpentiū sedat. Ad auri-
cularū dolorem. Folia eius tri-
ta cum aqua et imposita
quiriadas dissoluit. Et cum
polenta trita et imposita au-
ricularū dolorem sedat. Ma-
la .i. poma ipsius si olfaciant
uel edant soporem corporē qz
ut voce auferant faciunt.
Succosqz eius ex cortice et ra-
dice tritos et expssos ī vase
fictili uel in sole ignito decoq-
uta ut assidue agitet. donec
crassitudo mellis coacta ad
medicine usū reponat. Ra-
dices etiā sicce reseruātur plu-
ribus usibus profuture. R.

Liber medicine platonis
herbaticus explicit feliciter.
Et nūs pfatare herbarum
est C. xxxij. R.

Incipit liber medicine Dios-
coridis ex herbis femininis
Nūo. lxxi. Et primo de
herba Afcisescam

Afcisescam nasci-
tur in montuosis
et lapidosis lo-
cis, folia habet similia ca-
meleonti albo et teneriora
et albidiora et spissa spinosa
caule duobus cubitis longū,
digiti crossitudinem habet uel
aliquo amplius subalbidū ē
et cauū. in capite eius globi
quamodo spinosi, echino ma-
rino similes. rotundior et
minutior. ex ipsis flos pur-
pureus emittitur. qui se-
mini est tardi plus. Huius
radix tunsa et cribrata ad
modū coclearij quinqz cū aq
potui data emoptoicis pro-
desse dicit. urinā etiam pro-
uocat, si suculenta cū dat
vice cataplasme composita
liuores aufert. Decoctio eius
dolorem dentiū sedat, si in
ore teneat. Infantibus qui
spasmū patiūt. semen eius
tritū cū aqua potatū subue-
nit. Eadem potio etiā adu'sus
morsus serpentiū prodest.
Etiā etiam volunt eandē
homines suspensā serpentes
effugare. Nomen herbe se.
Buglosos ex eo dicta qr
folia habet aspera, i
modū lingue bubule. Hanc
quidā sibillū vocāt. folia hz
aspera. terre strata obscura
het ī vino missa hilaritate
cōuiuio facit. In cibū etiā de-
cocta pro odore sumit uel
trita pro condimēto.

emoptoicis prodest

Con̄ liuores
et dolorem
dentiū, et
cō spasmū
infanciū

Con̄ morsus
serpentiū

nō bo.